

اثر تاریخی «ریسباف اصفهان» در دوراهی بودن یا نبودن؟

اثر تاریخی «کارخانه ریسباف» در چهارباغ اصفهان که در شمار زیباترین و مهم‌ترین بناهای صنعتی تاریخی ایران است، همچنان بین ویرانی و تبدیل شدن به موزه منطقه‌ای معطل است. در حالی که از سال ۸۸ به این سو وعده‌ها برای تعامل و تبدیل این بنا به موزه منطقه‌ای عملی نشده است. حالا زمزمه‌های دیگری به گوش می‌رسد و آن احیای ریسباف با مشارکت شهرداری و بانک ملی است. مهران زینلیان، معاون امور عمرانی استاندار اصفهان در این رابطه توضیح داد: بعد از پیگیری‌های ما، میراث فرهنگی نامه ترک فعل برای مدیریت بانک ملی زده است که باید ببینیم نامه آنها به کجا رسیده است. ریسباف در این شرایط باد و باران در حال خراب شدن است. لایرنا

دیدار با «آخرین پادشاه اسکاتلند»

پانصد و بیست و پنجمین برنامه سینماتک خانه هنرمندان ایران به نمایش فیلم سینمایی «آخرین پادشاه اسکاتلند» به کارگردانی کوین مک‌دونالد اختصاص دارد. پس از نمایش فیلم، نشست نقد و بررسی با حضور ایمان واقفی جامعه‌شناس، مدرس مطالعات شهری و مترجم با موضوع «تمامیت‌خواه تنها» برگزار می‌شود. «آخرین پادشاه اسکاتلند» برگرفته شده از رمانی با همین عنوان است که در سال ۱۹۹۸ منتشر شد. این رمان بر پایه خاطرات یک شخصیت خیالی با نام نیکولاس گرینگان دکتر اسکاتلندی نوشته شده است که به استخدام رئیس‌جمهور دیکتاتور اوگاندا در سال‌های ۱۹۷۱ تا ۱۹۷۹ در می‌آید. این برنامه فردا دوشنبه ۲۶ دی ۱۴۰۱ از ساعت ۱۷ در سالن ناصری برگزار می‌شود. امهر

نقد تحریم تئاتر و زیرزمینی شدن کار

می‌کنیم، مربوط به همین پرسش‌ها است. ما حتی در مقطع انقلاب هم با هنرمندان معترضی مواجه بودیم که همچنان می‌خواستند به اجرای خود بر صحنه ادامه دهند. حتی در آن مقطع که چالش‌های ایدئولوژیک با حاکمیت وقت خیلی جدی بوده است، همچنان شاهد فعالیت هنرمندان بودیم. وی با رجوع به برخی تجربه‌های تاریخی هم‌زمان با سال‌های انقلاب تأکید کرده است: هیچ‌گاه شاهد مسئله «تحریم شغل خود» نبوده‌ایم. در این مدت اما این دوراهی شکل گرفته و این سؤال مطرح است که آیا نسبت ما با جامعه امروز، با تئاتر کار کردن قابل تعریف است یا با کار نکردن؟ این مسئله‌ای است که به لحاظ زیستی و هویتی، به‌عنوان یک فعال تئاتری با آن مواجه هستیم. او بر این باور است که نمی‌توان دیگران را قضاوت کرد یا برای‌شان نسخه پیچید که کار کنند یا به تعطیلی تن بدهند. رامین پرچمی هم که در سال‌های اخیر با مشکلات گوناگونی رو به رو بوده و حالا بیشتر در تئاتر فعال است، هم‌زمان با بازی‌اش در نمایش «پنچری» که این روزها روی صحنه است، تأکید کرده: با اینکه در اعتراض‌های اجتماعی همیشه همراهی کرده‌ام ولی با تعطیلی تئاتر به‌شدت مخالفم. او که سال ۸۸ به دلیل حضور در اعتراض‌های اجتماعی راهی زندان شد، توضیح داده که اگر قرار بر اعتراض است، سالن تئاتر یکی از بهترین مکان‌ها برای طرح اعتراض‌های اجتماعی و حرف زدن درباره مسائل است. پرچمی معتقد است که این واکنش باید برعکس رخ می‌داد و اتفاقاً باید بیشتر به تئاتر پر و بال می‌دادیم و مردم هم بیشتر در سالن‌ها جمع می‌شدند. گویی به نوعی نفوذی‌ها باعث تعطیلی تئاتر در شرایط فعلی شده‌اند. اگر قرار بر تعطیلی باشد، باید فکری به حال کارهایی کرد که فقط جنبه سرگرمی و تفریحی دارند اما نمایش‌هایی که تفکربرانگیز و جدی هستند، چرا باید تعطیل شوند؟! او باور داشت که حمایت از تئاتر، حمایت از همان هدفی است که همه ما به دنبالش هستیم. ایسنا

اجرا کردن یا اجرا نکردن تئاتر؛ این موضوعی است که در سه ماه اخیر به کرات در محافل تئاتری و در گفتگوهای دوستانه درباره آن صحبت شده است. اتفاقات اجتماعی همیشه تاثیرات متفاوتی بر افراد می‌گذارد. هنرمندان هم از این قاعده مستثنا نیستند و واکنش‌های آنان به اتفاقاتی که در جامعه رخ می‌دهد، اشکال گوناگونی دارد. در چند ماه اخیر و با بالا رفتن ناآرامی‌ها بخشی از جامعه تئاتری بهتر دید با کناره‌گیری از اجرای نمایش، به این اتفاقات واکنش نشان دهد. در مقابل تعدادی دیگر از هنرمندان هم هستند که باور دارند هنر تئاتر نیز مانند دیگر مشاغل باید به حیات خود ادامه بدهد و اگر سخنی هست، باید روی صحنه مطرح شود. اخیراً نیز علی شمس کارگردان تئاتر و رامین پرچمی بازیگر، دو هنرمند تئاتر دیدگاه‌های خود را درباره «مداخله هنرمند هنرهای نمایشی در صورت بندی امروز و فردا» بیان کرده‌اند.

نمی‌توان برای کسی نسخه پیچید

شمس به بازخوانی برخی از اتفاق‌های مشابه در جهان پرداخته که سبب شده هنرمندان یک کشور خاص نسبت به برگزاری جشنواره یا اجرای عمومی واکنش نشان دهند و به تحریم و تعطیلی یا اجرای نمایش‌های زیرزمینی روی آورند. او سپس یادآوری کرده که تحریم جشنواره تئاتر فجر در سال ۸۸ هم سبب شد هنرمندی مانند پیر بروک که قرار بود به دعوت این جشنواره، نمایشی را در ایران اجرا کند، از حضور در این رویداد کناره‌گیری کند. شمس سپس به طرح یکی از مهم‌ترین پرسش‌های جامعه تئاتری در مقطع اخیر پرداخته و توضیح داده است: در تمام سال‌های بعد از انقلاب شدیدترین نوع این مواجهه در قالب تحریم جشنواره فجر بروز کرده بود و هیچ‌گاه این سؤال به این شکل مطرح نشده بود که من به‌عنوان یک هنرمند تئاتر آیا باید تئاتر اجرا کنم، یا نکنم؟ آیا فعالیت هنری من، ضرورتی دارد یا ندارد؟ مهم‌ترین بحرانی که ما برای اولین بار داریم تجربه

